

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 280/2009 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6ης Απριλίου 2009

για τροποποίηση των παραρτημάτων I, II, III και IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 74,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 παραθέτει τους εθνικούς κανόνες δικαιοδοσίας που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού. Το παράρτημα II περιλαμβάνει τους καταλόγους των αρμόδιων δικαστηρίων ή αρχών των κρατών μελών που έχουν διεθνή δικαιοδοσία για την εξέταση των αιτήσεων κήρυξης της εκτελεστότητας. Το παράρτημα III παραθέτει τα δικαστήρια ενώπιον των οποίων ασκούνται τα ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων κήρυξης της εκτελεστότητας και το παράρτημα IV απαριθμεί τα σε τελευταίο βαθμό ασκούμενα ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων αυτών.
- (2) Τα παραρτήματα I, II, III και IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 τροποποιήθηκαν επανειλημμένα και τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου ⁽²⁾, προκειμένου να περιλάβουν τους εθνικούς κανόνες δικαιοδοσίας, τους καταλόγους των αρμόδιων δικαστηρίων ή αρχών και τις διαδικασίες άσκησης ενδίκων μέσων της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας.

(3) Τα κράτη μέλη κοινοποίησαν στην Επιτροπή πρόσθετες τροποποιήσεις στους καταλόγους που θεσπίστηκαν στα παραρτήματα I, II, III και IV. Κατά συνέπεια κρίνεται σκόπιμο να δημοσιευτούν ενοποιημένες εκδόσεις των καταλόγων που περιέχονται στα παραρτήματα αυτά.

(4) Η Δανία, σύμφωνα με το άρθρο 3 της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽³⁾, δεν συμμετέχει στην έκδοση τροποποιήσεων του κανονισμού «Βρυξέλλες I» και οι τροποποιήσεις αυτές δεν έχουν δεσμευτική ισχύ ούτε εφαρμόζονται στη Δανία.

(5) Ως εκ τούτου θα πρέπει να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα I έως IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 αντικαθίστανται από τα αντίστοιχα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 6 Απριλίου 2009.

Για την Επιτροπή
Jacques BARROT
Αντιπρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 299 της 16.11.2005, σ. 62.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κανόνες δικαιοδοσίας που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και στο άρθρο 4 παράγραφος 2

- στο Βέλγιο: τα άρθρα 5 έως 14 του νόμου της 16ης Ιουλίου 2004 σχετικά με το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο,
- στη Βουλγαρία: το άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του Κώδικα Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου,
- στην Τσεχική Δημοκρατία: το άρθρο 86 του νόμου αριθ. 99/1963 Συλλογή, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας (občanský soudní řád), όπως τροποποιήθηκε,
- στη Γερμανία: το άρθρο 23 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zivilprozessordnung),
- στην Εσθονία: το άρθρο 86 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (tsiviilkohtumenetluse seadustik),
- στην Ελλάδα: το άρθρο 40 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας,
- στη Γαλλία: τα άρθρα 14 και 15 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Code civil),
- στην Ιρλανδία: οι διατάξεις περί διεθνούς δικαιοδοσίας, η οποία θεμελιώνεται σε εισαγωγικό της δίκης έγγραφο επιδιδόμενο ή κοινοποιούμενο στον εναγόμενο που βρίσκεται προσωρινά στην Ιρλανδία,
- στην Ιταλία: τα άρθρα 3 και 4 του νόμου 218 της 31ης Μαΐου 1995,
- στην Κύπρο: το άρθρο 21 παράγραφος 2 του περί δικαστηρίων τροποποιηθέντος νόμου αριθ. 14 του 1960,
- στη Λεττονία: το άρθρο 27 και οι παράγραφοι 3, 5, 6 και 9 του άρθρου 28 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Civīlprocesa likums),
- στη Λιθουανία: το άρθρο 31 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Civilinio proceso kodeksas),
- στο Λουξεμβούργο: τα άρθρα 14 και 15 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Code civil),
- στην Ουγγαρία: το άρθρο 57 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 13 του 1979 για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο (a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet),
- στη Μάλτα: τα άρθρα 742, 743 και 744 του Κώδικα Οργάνωσης και Πολιτικής Δικονομίας - κεφάλαιο 12 (Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap. 12) και το άρθρο 549 του Εμπορικού Κώδικα - κεφάλαιο 13 (Kodiċi tal-kummerċ - Kap. 13),
- στην Αυστρία: το άρθρο 99 του νόμου για τη δικαστική δικαιοδοσία (Jurisdiktionsnorm),
- στην Πολωνία: τα άρθρα 1103 και 1110 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Kodeks postępowania cywilnego), στο μέτρο που θεμελιώνουν τη δικαιοδοσία στη διαμονή του εναγομένου στην Πολωνία, στην κατοχή από αυτόν τον τελευταίο περιουσιακών στοιχείων ευρισκομένων στην Πολωνία ή στην κατοχή δικαιωμάτων κυριότητας στη συγκεκριμένη χώρα, στο γεγονός ότι το αντικείμενο της διαφοράς βρίσκεται στην Πολωνία και στο γεγονός ότι ένας εκ των μερών είναι Πολωνός υπήκοος,
- στην Πορτογαλία: τα άρθρα 65 και 65A του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Código de Processo Civil) και το άρθρο 11 του Κώδικα Εργατικής Δικονομίας (Código de Processo de Trabalho),
- στη Ρουμανία: τα άρθρα 148 έως και 157 του νόμου αριθ. 105/1992 περί των σχέσεων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου,
- στη Σλοβενία: το άρθρο 48 παράγραφος 2 του νόμου περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και διαδικασίας (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku) σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zakon o pravnem postopku) και το άρθρο 58 του νόμου περί ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και διαδικασίας (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku) σε συνδυασμό με το άρθρο 59 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zakon o pravnem postopku),
- στη Σλοβακία: τα άρθρα 37 έως 37ε του νόμου αριθ. 97/1963 σχετικά με το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο και τους σχετικούς κανόνες διαδικασίας,
- στη Φινλανδία: το κεφάλαιο 10 άρθρο 1 πρώτο εδάφιο δεύτερη, τρίτη και τέταρτη φράση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken),
- στη Σουηδία: το κεφάλαιο 10 άρθρο 3 πρώτο εδάφιο πρώτη φράση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (rättegångsbalken),
- στο Ηνωμένο Βασίλειο: οι διατάξεις οι σχετικές με τη διεθνή δικαιοδοσία που θεμελιώνεται:
 - α) σε εισαγωγικό της δίκης έγγραφο επιδιδόμενο ή κοινοποιούμενο στον εναγόμενο που βρίσκεται προσωρινά στο Ηνωμένο Βασίλειο· ή
 - β) στην ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων του εναγομένου στο Ηνωμένο Βασίλειο· ή
 - γ) στην κατάσχεση από τον ενάγοντα περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στο Ηνωμένο Βασίλειο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Τα δικαστήρια ή οι αρμόδιες αρχές στα οποία υποβάλλονται οι αιτήσεις του άρθρου 39 είναι τα ακόλουθα:

- στο Βέλγιο, το «tribunal de première instance» ή «rechtbank van eerste aanleg» ή «erstinstanzliches Gericht»,
- στη Βουλγαρία, το «окръжния съд»,
- στην Τσεχική Δημοκρατία, το «okresní soud» ή «soudní exekutor»,
- στη Γερμανία,
 - α) ο πρόεδρος τμήματος του «Landgericht»,
 - β) ο συμβολαιογράφος κατά τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας δημοσίου εγγράφου,
- στην Εσθονία, το «maakohtus» (επαρχιακό δικαστήριο),
- στην Ελλάδα, το Μονομελές Πρωτοδικείο,
- στην Ισπανία, το «Juzgado de Primera Instancia»,
- στη Γαλλία:
 - α) ο «greffier en chef du tribunal de grande instance»,
 - β) ο «président de la chambre départementale des notaires» στην περίπτωση αίτησης κήρυξης της εκτελεστότητας συμβολαιογραφικής πράξης,
- στην Ιρλανδία, το «High Court»,
- στην Ιταλία, το «corte d'appello»,
- στην Κύπρο, το Επαρχιακό Δικαστήριο ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής το Οικογενειακό Δικαστήριο,
- στη Λεττονία, το «rajona (pilsētas) tiesa»,
- στη Λιθουανία, το «Lietuvos apeliacinis teismas»,
- στο Λουξεμβούργο, ο πρόεδρος του «tribunal d'arrondissement»,
- στην Ουγγαρία, το «megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság», και στη Βουδαπέστη το «Budai Központi Kerületi Bíróság»,
- στη Μάλτα, το «Prim' Awla tal-Qorti Ċivili» ή το «Qorti tal-Maġistrati ta Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «Reġistratur tal-Qorti» μετά από παραπομπή του «Ministru responsabbli għall-Għustizzja»,
- στις Κάτω Χώρες, το «voorzieningenrechter van de rechtbank»,
- στην Αυστρία, το «Bezirksgericht»,
- στην Πολωνία, το «sąd okręgowy»,
- στην Πορτογαλία, το «Tribunal de Comarca»,
- στη Ρουμανία, το «Tribunal»,

- στη Σλοβενία, το «okrožno sodišče»,
 - στη Σλοβακία, το «okresný súd»,
 - στη Φινλανδία, το «käräjäoikeus/tingsrätt»,
 - στη Σουηδία, το «Svea hovrätt»,
 - στο Ηνωμένο Βασίλειο:
 - α) στην Αγγλία και Ουαλία, το «High Court of Justice», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής το «Magistrates' Court» μετά από παραπομπή του «Secretary of State»·
 - β) στη Σκωτία, το «Court of Session», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «Sheriff Court» μετά από παραπομπή του «Secretary of State»·
 - γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, το «High Court of Justice», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «Magistrates' Court» μετά από παραπομπή του «Secretary of State»·
 - δ) στο Γιβραλτάρ, το «Supreme Court of Gibraltar», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «Magistrates' Court» μετά από παραπομπή του Γενικού Εισαγγελέα του Γιβραλτάρ.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Τα ένδικα μέσα που προβλέπονται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 ασκούνται στα ακόλουθα δικαστήρια:

- στο Βέλγιο,
 - α) όσον αφορά το ένδικο μέσο του εναγομένου, το «tribunal de première instance» ή «rechtbank van eerste aanleg» ή «erstinstanzliche Gericht»
 - β) όσον αφορά το ένδικο μέσο του ενάγοντος: το «Cour d'appel» ή «hof van beroep»,
- στη Βουλγαρία, το «Апелативен съд – София»,
- στην Τσεχική Δημοκρατία, το εφετείο με τη μεσολάβηση του τοπικού δικαστηρίου,
- στη Γερμανία, το «Oberlandesgericht»,
- στην Εσθονία, το «ringkonnakohus»,
- στην Ελλάδα, το Εφετείο,
- στην Ισπανία, το «Juzgado de Primera Instancia» το οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, προκειμένου η «Audiencia Provincial» να αποφανθεί για το ένδικο μέσο,
- στη Γαλλία:
 - α) το «cour d'appel» για τις αποφάσεις που κάνουν δεκτή την αίτηση·
 - β) ο πρόεδρος του «tribunal de grande instance», για τις αποφάσεις που απορρίπτουν την αίτηση,
- στην Ιρλανδία, το «High Court»,
- στην Ισλανδία, το «heradsdomur»,
- στην Ιταλία, το «corte d'appello»,
- στην Κύπρο, το Επαρχιακό Δικαστήριο ή σε περίπτωση απόφασης διατροφής το Οικογενειακό Δικαστήριο,
- στη Λεττονία, το «Apgabaltiesa» μέσω του «rajona (pilsētas) tiesa»,
- στη Λιθουανία, το «Lietuvos apeliacinis teismas»,
- στο Λουξεμβούργο, το «Cour supérieure de justice», ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο,
- στην Ουγγαρία, το τοπικό δικαστήριο που βρίσκεται στην έδρα του ανώτερου δικαστηρίου («Budapesten a Budai Központi Kerületi Bírósághoz»)· η απόφαση σχετικά με το ένδικο μέσο λαμβάνεται από το ανώτερο δικαστήριο («Budapesten a Fővárosi Bírósághoz»),
- στη Μάλτα, το «Qorti ta' l-Appell» σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται για τα ένδικα μέσα στον Kodiċi ta' Organizazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap.12 ή αν πρόκειται για απόφαση διατροφής, με «ċitazzjoni» ενώπιον του «Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha»,
- στις Κάτω Χώρες,
 - α) για τον εναγόμενο: το «arrondissementsrechtbank»,
 - β) για τον ενάγοντα: το «gerechtshof»,
- στην Αυστρία, το «Landesgericht» μέσω του «Bezirksgericht»,
- στην Πολωνία, το «sąd apelacyjny» μέσω του «sąd okręgowy»,
- στην Πορτογαλία, το «Tribunal da Relação» είναι το αρμόδιο δικαστήριο. Σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, τα ένδικα μέσα ασκούνται μέσω αίτησης προς το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση,
- στη Ρουμανία, το «Curte de Apel»,
- στη Σλοβενία, το «okrožno sodišče»,
- στη Σλοβακία, το εφετείο με τη μεσολάβηση του τοπικού δικαστηρίου του οποίου η απόφαση αποτελεί αντικείμενο ένδικου μέσου,
- στη Φινλανδία, το «hovioikeus/hovrätt»,
- στη Σουηδία, το «Svea hovrätt»,

— στο Ηνωμένο Βασίλειο:

- α) στην Αγγλία και Ουαλία, το «High Court of Justice», ή σε περίπτωση απόφασης διατροφής το «Magistrates' Court»·
 - β) στη Σκωτία, το «Court of Session», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής το «Sheriff Court»·
 - γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, το «High Court of Justice», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής το «Magistrates' Court»·
 - δ) στο Γιβραλτάρ, το «Supreme Court of Gibraltar», ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής, το «Magistrates' Court».
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Τα ένδικα μέσα που μπορούν να ασκούνται δυνάμει του άρθρου 44 είναι τα ακόλουθα:

- στο Βέλγιο, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, αναίρεση,
 - στη Βουλγαρία, «обжалване пред Върховния касационен съд»,
 - στην Τσεχική Δημοκρατία, «dovolání» και «žaloba pro zmatečnost»,
 - στη Γερμανία, «Rechtsbeschwerde»,
 - στην Εσθονία, «kassatsioonikaebus»,
 - στην Ιρλανδία, προσφυγή επί νομικού ζητήματος στο «Supreme Court»,
 - στην Ισλανδία, προσφυγή στο «Hæstiréttur»,
 - στην Κύπρο, προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο,
 - στη Λεττονία, προσφυγή στο «Augstākās tiesas Senāts» μέσω του «Apgabaltiesa»,
 - στη Λιθουανία, προσφυγή στο «Lietuvos Aukščiausiasis Teismas»,
 - στην Ουγγαρία, «felülvizsgálati kérelem»,
 - στη Μάλτα, δεν είναι δυνατή η προσφυγή σε άλλο δικαστήριο· σε περίπτωση απόφασης διατροφής, στο «Qorti ta' l-Appell» σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται για τις προσφυγές στον «kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili - Kap. 12»,
 - στην Αυστρία, «Revisionsrekurs»,
 - στην Πολωνία, «skarga kasacyjna»,
 - στην Πορτογαλία, προσφυγή επί νομικού ζητήματος,
 - στη Ρουμανία, «contestatie in anulare» ή «revizuire»,
 - στη Σλοβενία, προσφυγή ενώπιον του «Vrhovno sodišče Republike Slovenije»,
 - στη Σλοβακία, «dovolanie»,
 - στη Φινλανδία, προσφυγή ενώπιον του «korkein oikeus/högsta domstolen»,
 - στη Σουηδία, προσφυγή ενώπιον του «Högsta domstolen»,
 - στο Ηνωμένο Βασίλειο, μία μόνο περαιτέρω προσφυγή επί νομικού ζητήματος.
-